

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 5. 6. 2018
Čj. MSP-270/2017-OJD-SPZ/17
Počet listů: 4
Přílohy: 3

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. Z.P. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

- spis Městského soudu v Brně, sp. zn. 12 T 178/2015
- spis Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016
- spis Okresního soudu Brno – venkov, sp. zn. 2 T 15/2008

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného Z.P.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2017, č. j. 12 T 178/2015 – 56, jímž bylo rozhodnuto o nařízení výkonu trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců z trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2015, sp. zn. 12 T 178/2015, v právní moci dne 5. 11. 2015, který byl původně podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3,5 roku.

I.

Rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 27. 3. 2008, v právní moci téhož dne, č. j. 2 T 15/2008 – 180, byl obv. Z.P. uznán vinným jednáním popsaným v bodech 1. až 8., jímž se dopustil trestných činů pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 tr. zákona, svádění k pohlavnímu styku dle § 217a odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona, ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákona a trestného činu podávání alkoholických nápojů mládeži dle § 218 tr. zákona, za což byl dle § 242 odst. 1 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem

jeho výkonu na zkušební dobu v délce 4 roků. Zároveň bylo obviněnému uloženo dle § 72 odst. 2 písm. a) tr. zákona ochranné sexuologické léčení v ústavní formě a dle § 72 odst. 2 písm. b) tr. zákona ochranné protialkoholní léčení v ambulantní formě.

S ohledem na skutečnost, že se obviněný ve zkušební době podmíněného odsouzení, která trvala od 27. 3. 2008 do 27. 3. 2012, dopustil dne 28. 1. 2011 přečinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku a v době od 8. 9. 2011 do 10. 7. 2012 přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. i) tr. zákoníku, za které byl pravomocně odsouzen, rozhodl Okresní soud Brno-venkov dle § 83 odst. 1 tr. zákoníku usnesením ze dne 6. 12. 2012, č. j. 2 T 15/2008-295, o tom, že obv. P. vykoná původně podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání dvou roků. Toto rozhodnutí nabylo **právní moci dnem 1. 1. 2013**.

Následně Okresní soud v Třebíči Z.P. z výkonu tohoto trestu odnětí svobody usnesením ze dne 26. 11. 2014, č. j. 3 PP 256/2014-24, v právní moci téhož dne, podmíněně propustil, za stanovení zkušební doby v trvání 15ti měsíců, která začala běžet dne 26. 11. 2014 a měla uplynout dne 26. 2. 2016, a za současného vyslovení dohledu a uložení přiměřené povinnosti podrobit se ve zkušební době léčení závislosti na návykových látkách.

Usnesením ze dne 22. 10. 2015, č. j. 3 PP 256/2014-56, Okresní soud v Třebíči rozhodl o výkonu zbytku trestu z trestu odnětí svobody uloženého ve věci Okresního soudu Brno-venkov, sp. zn. 2 T 15/2008, a to s ohledem na zjištění, že obv. Z.P. za situace, kdy byly na jeho chování kladeny zvýšené nároky a kdy měl vedením řádného života a tedy i spoluprací s probačním úředníkem prokázat, že na něj již není třeba působit dalším výkonem trestu odnětí svobody spojeným s pobytem ve věznici, přestal ve zkušební době docházet nejen k probačnímu úředníkovi, ale také na sexuologii, kde se měl podrobovat soudem stanovené ochranné léčbě.

Obviněný Z.P. trest odnětí svobody v trvání 2 roků uložený mu v trestní věci Okresního soudu Brno-venkov, sp. zn. 2 T 15/2008, vykonal dne 14. 7. 2016.

Teprve dne 1. 3. 2017, kdy již byl obviněným celý trest odnětí svobody vykonán, rozhodl Okresní soud Brno-venkov usnesením pod č. j. 2 T 15/2008-371 o tom, že je obv. Z.P. účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, a to dle čl. IV odst. 1 písm. b) tohoto rozhodnutí. Usnesení nabylo právní moci dne 11. 3. 2017.

II.

Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2016, č. j. 89 T 68/2016-44, byl obv. Z. P. uznán vinným, že

„ačkoliv dne 22. 1. 2016 v Brně převzal výzvu Okresního soudu Brno – venkov ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. 2 T 15/2008, k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. 2 T 15/2008, kdy trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 roků a usnesením Okresního soudu Brno-venkov ze dne 6. 12. 2012, sp. zn. 2 T 15/2008, bylo rozhodnuto, že trest vykoná, z výkonu tohoto trestu odnětí svobody pak byl usnesením Okresního soudu v Třebíči ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 3 PP 256/2014, podmíněně propuštěn, avšak dne 10. 11. 2015 bylo rozhodnuto o výkonu zbytku tohoto trestu ve výměře 113 dnů, ve stanoveném termínu bez důvodu nenastoupil do Věznice v Brně a v době od 26. 1. 2016 do 23. 3. 2016, 20:15 hodin, kdy byl Policií ČR na základě vydaného příkazu Okresního soudu

Brno-venkov dne 16. 3. 2016, sp. zn. 2 T 15/2008 dodán do výkonu trestu odnětí svobody do Věznice v Brně, do této doby se vyhýbal výkonu trestu odnětí svobody, “

čímž se dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, za což byl dle § 337 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16. 8. 2016, č. j. 8 To 337/2016-70, odvolání obv. Z. P. dle ustanovení § 256 tr. řádu zamítl jako nedůvodné.

Následně Městský soud v Brně usnesením ze dne 29. 3. 2017, v právní moci téhož dne, sp. zn. 89 T 68/2016, vyhověl návrhu na povolení obnovy řízení Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 21. 3. 2017, č. j. 6 ZK 127/2017-36, přičemž zcela zrušil výrok o vině i trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2016, č. j. 89 T 68/2016-44, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2016, č. j. 8 To 337/2016-70.

Ještě téhož dne, tj. 29. 3. 2017, rozhodl Městský soud v Brně pod č. j. 89 T 68/2016-162 rozsudkem o tom, že se obv. Z.P. dle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje návrhu na potrestání Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 14. 4. 2016, č. j. 6 ZK 127/2016-6, pro skutek spočívající v tom, že

„ačkoliv dne 22. 1. 2016 v Brně převzal výzvu Okresního soudu Brno – venkov ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. 2 T 15/2008, k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. 2 T 15/2008, kdy trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 roků a usnesením Okresního soudu Brno-venkov ze dne 6. 12. 2012, sp. zn. 2 T 15/2008, bylo rozhodnuto, že trest vykoná, z výkonu tohoto trestu odnětí svobody pak byl usnesením Okresního soudu v Třebíči ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 3 PP 256/2014, podmíněně propuštěn, avšak dne 10. 11. 2015 bylo rozhodnuto o výkonu zbytku tohoto trestu ve výměře 113 dnů, ve stanoveném termínu bez důvodu nenastoupil do Věznice v Brně a v době od 26. 1. 2016 do 23. 3. 2016, 20:15 hodin, kdy byl Policií ČR na základě vydaného příkazu Okresního soudu Brno-venkov dne 16. 3. 2016, sp. zn. 2 T 15/2008 dodán do výkonu trestu odnětí svobody do Věznice v Brně, do této doby se vyhýbal výkonu trestu odnětí svobody, “

neboť skutek není trestným činem.

Jak usnesení soudu o povolení obnovy řízení, tak zprošťující rozsudek, byly vyhotoveny ve zjednodušené podobě bez odůvodnění, a to s odkazem na § 136 odst. 3 tr. řádu a na ustanovení § 129 odst. 2 tr. řádu.

Důvodem pro povolení obnovy řízení ve prospěch obviněného a vydání zprošťujícího rozsudku byla přitom skutečnost, že **poté**, co soud obv. Z.P. v této věci odsoudil za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. i) tr. zákoníku spáchaný bezdůvodným nenastoupením do výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 roků uloženého původně s podmíněným odkladem na zkušební dobu 4 roků ve věci Okresního soudu Brno – venkov, sp. zn. 2 T 15/2008, **vydal** Okresní soud Brno-venkov dne 1. 3. 2017 pod č. j. 2 T 15/2008-371 usnesení, jímž tento trest dodatečně amnestoval.

III.

Městský soud v Brně trestním příkazem ze dne 19. 10. 2015, v právní moci dne 5. 11. 2015, pod č. j. 12 T 178/2015 - 36, uznal Z.P. vinným, že

„od dne 26. 11. 2014, kdy byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, do 30. 9. 2015, se v Brně na ulici Húskova č. 2 pravidelně nedostavoval do Psychiatrické léčebny k výkonu ochranného léčení sexuologického ve formě ambulantní, které mu bylo uloženo rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov, sp. zn. 2 T 15/2008, ze dne 27. 3. 2008, který nabyl právní moci téhož dne, následně bylo rozhodnutí Městského soudu v Brně opakovaně prodlužováno o dva roky, naposledy rozhodnutím, sp. zn. 1 Nt 79/2010 ze dne 12. 3. 2015, které nabylo právní moci téhož dne, za situace, kdy byl seznámen s předmětnými rozhodnutími a byl poučen o podmínkách výkonu ochranného léčení a o následcích jeho maření,“

čímž se dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. j) tr. zákoníku, za což byl odsouzen dle § 337 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v délce 3,5 roků.

Dne 1. 2. 2017 pak Městský soud v Brně rozhodl usnesením pod č. j. 12 T 178/2015-56 o nařízení výkonu tohoto trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, neboť se obviněný ve zkušební době podmíněného odsouzení neosvědčil.

Soud svůj postup odůvodnil tím, že se Z.P. ve zkušební době podmíněného odsouzení dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, za který byl odsouzen ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016. Dle názoru soudu se uložení podmíněného trestu minulo svým účinkem, neboť se odsouzený evidentně nepoučil, šance poskytnuté mu soudem ve formě trestu výchovného charakteru nevyužil a ve zkušební době se dopustil další obdobné trestné činnosti, kdy z povahy trestného jednání je zřejmé, že rozhodnutí soudů pro jmenovaného nejsou zavazující a dobrovolně se jim nepodrobí.

Stran pověsti soud zjistil, že obv. P. nebyl postihován pro přestupek ve správním řízení, z rejstříku trestů bylo zjištěno, že dotyčný má celkem 8 záznamů, k pěti odsouzením však nelze přihlížet, protože byla zahlazena, a to zejména z důvodu účasti odsouzeného na amnestii prezidenta republiky.

Soud uzavřel, že se v případě odsouzeného P. nejednalo o ojedinělý exces z jinak řádně vedeného života, nýbrž o opakované páchaní trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, a proto je v případě odsouzeného již nutno přistoupit k přímému výkonu trestu odnětí svobody.

Obviněný si proti tomuto rozhodnutí Městského soudu v Brně podal stížnost, kterou Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 2. 2017 pod č. j. 4 To 64/2017-65 zamítl dle ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu bez věcného přezkoumání, když shledal, že se Z.P. při veřejném zasedání po vyhlášení napadeného usnesení, jeho odůvodnění a poučení o opravném prostředku práva stížnosti vzdal.

IV.

Jak je patrné ze shora uvedeného, Okresní soud Brno-venkov uložil obv. Z.P. ve věci vedené u něj pod sp. zn. 2 T 15/2008, v právní moci dne 27. 3. 2008, trest odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v délce 4 let. Ačkoliv k nařízení výkonu tohoto původně podmíněného trestu odnětí svobody došlo usnesením soudu ze dne 6. 12. 2012, které nabylo právní moci dne 1. 1. 2013, je třeba mít za to, že Z.P. byl před 1. lednem 2013 v této věci uložen podmíněný trest odnětí svobody nepřesahující dvě léta ve smyslu čl. IV odst. 1 písm. b) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013.

Okresní soud Brno-venkov měl tedy co možná nejrychleji rozhodnout o účasti jmenovaného na amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 s tím, že se dle čl. IV odst. 1 písm. b) tohoto rozhodnutí trest odnětí svobody v trvání 2 roků podmíněně odložený na zkušební dobu v délce 4 roků promíjí, což však neučinil, když jak je patrné z přípisu na č. 1. 321 trestního spisu adresovaného obviněnému, dospěl k chybnému závěru, že se na daný případ tato amnestie prezidenta republiky nevztahuje.

Soud totiž podřadil v rozhodnou dobu stále ještě obviněnému uložený **podmíněný trest odnětí svobody** pod čl. III odst. 2 písm. b) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013, dle kterého se promíjely nevykonané **nepodmíněné tresty odnětí svobody** uložené před 1. 1. 2013, pokud trest nepřevyšoval 24 měsíců, vzhledem k čemuž dospěl s odkazem na znění tohoto článku, který prominutí trestu vylučoval v případech odsouzení za zločin proti životu a zdraví, proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, anebo proti rodině a dětem, k závěru, že se na obv. Z.P. odsouzeného v dané věci pro trestné činy pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 tr. zákona, svádění k pohlavnímu styku dle § 217a odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona, ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákona a podávání alkoholických nápojů mládeži dle § 218 tr. zákona, toto amnestijní rozhodnutí nevztahuje.

Teprve poté, co obv. Z.P. trest odnětí svobody v trvání 2 roků dne 14. 7. 2016 vykonal, rozhodl Okresní soud Brno-venkov usnesením ze dne 1. 3. 2017, č. j. 2 T 15/2008-371, o tom, že je jmenovaný dle čl. IV odst. 1 písm. b) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013 účasten na této amnestii.

V mezidobí nicméně došlo k odsouzení Z.P. ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016, pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, jehož se měl jmenovaný dopustit tím, že dobrovolně nenastoupil do výkonu zbytku trestu z trestu odnětí svobody uloženého ve věci Okresního soudu Brno-venkov, sp. zn. 2 T 15/2008, na který se však, jak bylo shora popsáno, vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, o čemž ale v tu dobu ještě nebylo rozhodnuto.

Nezákonné odsouzení obv. Z.P. ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016, které po vydání usnesení o účasti jmenovaného na amnestii prezidenta republiky v tr. věci Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 2 T 15/2008 pozbylo podkladu, napravil Městský soud v Brně v obnoveném řízení, v jehož rámci obviněného v předmětné věci dne 29. 3. 2017 zprostil dle § 226 písm. b) tr. řádu návrhu na potrestání.

Nakonec zde však zůstalo vykonatelné usnesení Městského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2017, č. j. 12 T 178/2015-56, jímž bylo ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2017, č. j. 4 To 64/2017-65, rozhodnuto o nařízení výkonu původně podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců právě s ohledem na nezákonné odsouzení ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016.

Dle ustanovení § 83 odst. 1 tr. zákoníku platí, jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

S ohledem na skutečnost, že odsouzení ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016, které zavadlo příčinu k rozhodnutí soudu o přímém výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trestní věci sp. zn. 12 T 178/2015, bylo nakonec zrušeno cestou mimořádného opravného prostředku, a jelikož v době rozhodné nebylo zjištěno, že by se obv. Z.P. ve lhůtě podmíněného odsouzení stanovené v délce 3,5 roku, jejíž běh započal dne 5. 11. 2015 a měl skončit dne 5. 5. 2019, dopustil jiného trestného činu, popř. přestupku, nelze než dojít k závěru, že jmenovaný žil v posuzovaném období řádným životem a že zákonné podmínky pro nařízení výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 83 odst. 1 tr. zákoníku nebyly v době vydání napadeného rozhodnutí soudu splněny.

Městský soud v Brně přitom sám o sobě zákon nikterak neporušil, neboť v době, kdy dne 1. 2. 2017 rozhodoval o nařízení výkonu trestu odnětí svobody ve věci vedené u něj pod sp. zn. 12 T 178/2015 ještě odsouzení ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 68/2016, existovalo, když městský soud obv. P. pravomocně zprostil návrhu na potrestání teprve dne 29. 3. 2017, a to v řízení, jehož obnova byla povolena na návrh Městského státního zastupitelství v Brně podaný u Městského soudu v Brně ve prospěch jmenovaného dne 22. 3. 2017.

Prvotní signál ohledně možného zrušení odsouzení ve věci vedené pod sp. zn. 89 T 68/2016 přitom pro Městský soud v Brně představovalo dne 7. 3. 2017 doručené vyrozumění Okresního soudu Brno-venkov o podnětu k podání návrhu na povolení obnovy řízení Okresního soudu Brno-venkov uplatněném u Městského státního zastupitelství v Brně.

Ačkoliv Městský soud v Brně rozhodující o nařízení výkonu trestu odnětí svobody mohl mít v případě provedení lustrace přístup k informacím stran probíhajícího řízení o návrhu na povolení obnovy, neboť ohledně odsouzení obviněného za trestný čin spáchaný ve zkušební době podmíněného odsouzení rozhodoval tentýž soud, tak z uvedeného vyplývá, že dne 1. 2. 2017, kdy probíhalo veřejné zasedání, ještě nic nenasvědčovalo tomu, že by předmětné odsouzení mělo být z jakéhokoliv důvodu zrušeno.

Porušení zákona v neprospěch obv. Z.P. má tedy objektivní povahu.

Závěrem považuji za vhodné uvést, že stížností pro porušení zákona je napadáno pouze usnesení Městského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2017, č. j. 12 T 178/2015 – 56, neboť návazným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2017, č. j. 4 To 64/2017, byla stížnost obviněného směřující proti tomuto rozhodnutí zamítnuta toliko z formálních důvodů bez věcného přezkoumání.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud:

1. Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Městského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2017, č. j. 12 T 178/2015 – 56, byl v neprospěch obviněného Z. P., porušen zákon v ustanovení § 83 odst. 1 tr. zákoníku;

2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadené rozhodnutí, jakož i případná další rozhodnutí na toto zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, konkrétně pak usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2017, č. j. 4 To 64/2017 – 65.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 15/2018](#)